

Pstryk

Wiersz „Pstryk” autorstwa Juliana Tuwima opowiada o małym przełączniku elektrycznym, który znajduje się w ścianie. Pstryczek ten służy do włączania i wyłączania światła. Autor podkreśla, że włączenie światła jest bardzo łatwe – wystarczy zrobić pstryk. Drugie pstryknięcie wyłącza światło, a trzecie ponownie je włącza.

Wiersz ukazuje, że pstryczek ten posiada tajemną moc – gdy włączymy światło, ciemność zniknie, a gdy je wyłączymy, zapanuje mrok. Autor pyta, kim jest ten mały pstryczek i skąd pochodzi jego moc. W kolejnych wersach pojawia się odpowiedź – jest to przewodnik, czyli taki drut, który pozwala na przepływ prądu. Wystarczy zrobić pstryk, aby włączyć prąd, co uruchamia światło, które świeci dzięki mocy tegoż przewodnika.

*Sterczy w ścianie taki pstryczek,
Mały pstryczek-elektryczek,
Jak tym pstryczkiem zrobić pstryk,
To się widno robi w mig.*

*Bardzo łatwo:
Pstryk – i światło!
Pstryknąć potem jeszcze raz,
Zaraz mrok otoczy nas.
A jak pstryknąć trzeci raz-
Znowu dawny świeci blask.*

*Taką siłę ma tajemną
Ten ukryty w ścianie smyk!
Ciemno – widno –
Widno – ciemno.*

*Któż to jest ten mały pstryk?
Może świetlik? Może ognik?
Jak tam dostał się i skąd?*

To nie ognek. To przewodnik.
Taki drut, a w drucie PRĄD.
Robisz pstryk i włączasz PRĄD!
Elektryczny bystry PRRRRĄD!
I skąd światło?
Właśnie stąd!